

tigt at følge med Huusbonden mod at faae Omkostningerne ved Flytningen og Omkostningerne ved Reisen hjem igjen godtgjorte; Udvalget har meent, at denne Bestemmelse var for streng imod Lyendet, og har derfor foreslaaet, at, naar Huusbonden flytter over 1 Miil bort, skal Lyendet være berettiget til at forlade Tjenesten uden dog at kunne gjøre Fordring paa videre end Løn til den Tid, da Flytningen foregaaer, medmindre Flytningen foregaaer til Færverne, Island, Colonierne o. s. v. da det saa skulde have den fulde Løn. Det forekommer mig noget tvivlsomt, om ikke den Bestemmelse, som er foreslaaet af Udvalget, er for streng imod Huusbonden, at en Huusbonde, fordi han under Tjenestetiden flytter en kort Distance af over 1 Miil, saa skal være pligtig til at taale, at Lyendet forlader ham. Hvis dette vedtages, vil det aldeles forandre de Forhold, som finde Sted i Nærheden af Kjøbenhavn. Det er bekendt, at en stor Deel Familier flytter længere bort om Sommeren end 1 Miil fra Kjøbenhavn. Hidtil har vel Ingen draget i Tvivl, at Lyendet var pligtigt til at flytte med, og at det ikke kunde komme i Betragtning, hvad enten Familien, som har leiet Sommerværelser, vedblev at beholde sin Leilighed her inde i Byen om Sommeren eller opfagde sin Leilighed her. Om man ogsaa ikke vedtager dette Forslag, som er stillet af Udvalget om Virkningerne af, at Huusbonden flytter mere end 1 Miil bort, troer jeg dog ikke, at man derfor kommer i Modsigelse med, hvad der er vedtaget tidligere ved § 15. § 15 bestemmer nemlig, i hvilke Tilfælde Lyendet kan blive borte af Tjenesten, naar Huusbonden flytter, inden det tiltræder Tjenesten, og, om man ogsaa vil, at Lyendet skal være berettiget til ikke at begive sig til et Sted længere end 1 Miil borte fra det Sted, hvor det har troet at skulle tiltræde sin Tjeneste, kan man meget vel antage, at, naar Lyendeforholdet er stiftet, skal det ikke under Tjenesten være berettiget til i Utide at gaae bort, fordi Huusbonden maaskee paa en kort Tid flytter bort saalangt som lidt over 1 Miil. Jeg skulde derfor troe, at, hvis man ikke vil gaae ind paa Udkastet, at Lyendet skal være pligtigt til at flytte med Huusbonden inden Landet, kunde der idets-

mindste være Anledning til at vedtage det Endringsforslag, som er stillet af den ærede anden Landsstingsmand for 6te Kreds (Vardenfleth) under den 118de Afstemningspost, der gaaer ud paa, at istedetfor 1 Miil skal der sættes 3 Miil. Jeg skal til de Bemærkninger, som jeg har tilladt mig at fremsætte, endnu føje, at der i andre Love paalægges Lyendet, efterat Lyendeforholdet er stiftet, en langtførre Forpligtelse, end det er Tilfældet saavel efter Udvalgets Forslag, som efter det Forslag, jeg nys nævuede, der er stillet af en enkelt Landsstingsmand. Lyendeforordningen for Hertugdømmerne af 25de Februar 1840 § 7 forpligter Lyendet til at følge med Huusbonden indenfor Hertugdømmets Grændser, og endeel fremmede Lyendeløve gaae endnu videre. Det ærede Udvalg har frygtet for, at den Regel, som indeholdes i Udkastet, vilde være ubillig mod Lyendet; jeg frygter for, at den Regel, som er foreslaaet af Udvalget, kan medføre større Ubilligheder mod Huusbonden, naar han nødsages til at see sine Folk forlade sig, fordi han flytter. Der kan jo være Omstændigheder, der kunne tvinge ham dertil, f. Ex. naar hans Huus brænder, saa kan han lade være at flytte.

Det første Endringsforslag, som er stillet af Udvalget til § 49, og som findes blandt de nye Endringsforslag, beroer paa, hvad der bliver vedtaget med Hensyn til § 48. — Dernæst er under den 122de Afstemningspost foreslaaet, at „første Fardag“ skal forandres til „den Dag“. Det er grundet paa, at Udvalget har meent, at Udtrykket „Fardag“ ikke passede paa andre end de sædvanlige Stiftetider. Denne Mening troer jeg ikke er rigtig; jeg troer, at man meget vel kan bruge Ordet „Fardag“ om den Dag, Lyendet skal fare, hvad enten det er den almindelige eller en usædvanlig Stiftetid; det er en Følge af, hvorledes Lyendet er sættet, enten det nu er maanedsviis eller halvvaarsviis, og det vil aldeles ikke foraarsage nogen Forvirring, om Ordet Fardag bruges i den her omhandlede Betydning; thi overalt, hvor der hentydes til den almindelige Fardag, er der tilføjet i Lovudkastet det Ord: „Almindelig.“ Jeg skal ogsaa tillade mig at tilføje, at dette Ord dog ikke paa